

Bemærkninger til forslaget

For SF er et pædagogisk dagtilbud mere end en pasningsordning og en arbejdsmarkedsforanstaltning. Det er en børnepolitisk foranstaltning, der er med til at sikre barnets udvikling. Derfor er en pladsgaranti ikke nok; der skal også være kvalitet i tilbudet til børn. Det er vigtigt, at forældrene har stor indflydelse på dagtilbudet, idet det skal være et supplement til hjemmet. Det er vigtigt, at der er regler, der sikrer børn tilstrækkelig plads både ude og inde for at sikre ordentlige udviklingsvilkår. Endvidere skal der være tilstrækkeligt kvalificerede voksne, både for at give børnene den tilstrækkelige voksenkontakt og for at skabe et godt arbejdsmiljø.

I dagtilbud til børn oprettet efter lov om social bistand er forældrene sikret indflydelse, børnene er sikret et vist antal kvadratmeter (3 m² til vuggestuebørn og 2 m² til børnehave- og fritidshjemsbørn og uden-dørsarealer på minimum 10 m² pr. barn) samt krav til kommunalbestyrelsen om at udmønte mål og rammer for dagtilbudet.

Sådan er det ikke for skolefritidsordninger. I folkeskoleloven er der intet krav om indhold og rammer. Desværre har en del kommuner udnyttet, at der ikke eksisterer regler for oprettelse af skolefritidsordninger.

Det har betydet, at forholdene i skolefritidsordningerne i flere kommuner er meget kritisable. Børnene er stuvet sammen i små lokaler, der måske er egnede til undervisning, men ikke til en skolefritidsordning og ofte er der kun 1 voksen til 15 børn.

Da det i 1987 blev muligt at oprette skolefritidsordninger efter folkeskoleloven, tog mange kommuner med glæde imod tilbudet. På det tidspunkt var børnetallet faldende for skolebørn, og der var ledig pladskapacitet på skolerne. Sådan er det ikke i dag. Børnetallet er steget, og skolerne skal nu bruge lokaler til undervisning. Dengang havde man også en intention om, at lærere og pædagoger skulle samarbejde omkring børnene for at skabe helhed i børnenes hverdag. Af den debat, der foregår i dag om folkeskolen, fremgår det tydeligt, at oprettelse af skolefritidsordninger ikke har medført denne udvikling.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Forbedring af de fysiske rammer er påkrævet i såvel daginstitutioner under bistanndsloven som i skolefritidsordningerne, dels af hensyn til børnenes sundhed og dels af hensyn til børnenes fysiske udfoldelsesmuligheder ude og inde. Problemerne er særlig store i skolefritidsordningerne, fordi der ikke her er et regelsæt, der regulerer børnenes ret til et bestemt antal kvadratmeter, hvilket visse steder har resulteret i voldsomme merindskrivninger, der har forringet kvaliteten af skolefritidsordningerne. Derfor må der fastsættes regler for skolefritidsordningerne, der svarer til reglerne for dagtilbud oprettet under bistanndsloven.

Personalenormeringerne i skolefritidsordningerne skal forbedres.

Skolefritidsordningsområdet halter også bagefter med hensyn til forældreindflydelse. Skolefritidsordningen er ikke en selvstændig enhed i demokratiet men er underlagt skolebestyrelsen, der således skal være talerør for både undervisningen og pasningsordningen. Det svækker forældrenes indflydelse.

Ad 2

Kvalitet i skolefritidsordningerne handler ikke kun om bedre normeringer og mere plads, men om at arbejde for at sikre børn et sammenhængende udviklings- og læringsmiljø. Skolefritidsordningens problemer omkring plads, lokaleforhold, normeringer og mangel på uddannet personale kan kun løses ved en nytænkning omkring skolestarten. Derfor skal der igangsættes og gives støtte til udviklingen af projekter, der sigter mod at forbedre hele indskolingsforløbet.

Undersøgelser viser, at unge foretrækker arbejds-måder, hvor de arbejder sammen med andre og selv finder ud af tingene. Denne udvikling peger på, at der er et stort behov for, at undervisningen og indlæringen tilrettelægges på en ny måde, og at vi begynder, når børnene er små. Det betyder, at skellet mellem »leg og læring« må brydes ned. Og det betyder, at der må skabes en bedre sammenhæng mellem lærernes